

Sapatin Vartija

Heinä-Elokuu 2014

100 vuotta
1914-2014

Uudistaminen 2014

Pysykää laissa ja todistuksessa

Jes. 8:20

**Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien kansainvälinen
lähetyss seurakunta Uskonpuhdistusliike Suomen
Lähetyshdistys r.y.**

**Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:
info@spaup.org www.spaup.org**

Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.

Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1. Joh. 5:3, 4.

Kansikuvat: Nuorisoleiri ja juhlat Suomessa

Jumalan luonne ilmaistuna Kristuksessa

(»Testimonies», nide V, siv. 737—746.)

VAPAHTAJA sanoi: »Tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat sinut, joka yksin olet tosi Jumala, ja sen, jonka olen lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen.» Ja Jumala sanoi profeetan välityksellä: »Älköön viisas kerskatko viisaudestansa älköön väkevä kerskatko väkevyydestänsä, älköön rikas kerskatko rikkaudestansa; vaan joka kerskaa, kerskatkoon siitä, että hän on ymmärtäväinen ja tuntee minut: että minä, Herra, teen laupeuden, oikeuden ja vanhurskauden maan päällä. Sillä senkaltaisiin minä mielistyn, sanoo Herra.»

Ei kukaan ihminen voi ilman jumalallista apua oppia tällä tavoin tuntemaan Jumalaa. Apostoli sanoo, että »maailma viisaudessaan ei Jumalaa tuntenut». Kristus »oli maailmassa, ja maailma on hänen kauttaan saanut syntynsä, ja maailma ei häntä tuntenut». Jeesus sanoi opetuslapsilleen: »Ei kukaan tunne Poikaa, muu kuin Isä, eikä kukaan tunne Isää, muu kuin Poika, ja se, kenelle Poika tahtoo hänet ilmaista.» Viimeisessä rukouksessaan seuraajiensa puolesta, ennen kuin Getsemanen varjot lankesivat hänen ylleen, Vapahtaja kohotti silmänsä taivaaseen ja säälien langenneitten ihmisten tietämättömyyttä, sanoi: »Vanhurskas, Isä, maailma ei ole sinua tuntenut, mutta minä tunnen sinut.» »Olen ilmoittanut sinun nimesi ihmisille, jotka annoit minulle maailmasta.»

Alusta asti Saatanan tahallisenä tarkoituksena on ollut saada ihminen unohtamaan Jumala voittaakseen hänet itselleen. Sen tähden hän on koettanut esittää Jumalan luonteen väärässä valossa antaakseen ihmisille hänestä väärän käsityksen. Luoja on esitetty heille itse pahuuden ruhtinaan kaltaisena -mielivaltaisena, ankarana ja leppymättömänä -, jotta ihmiset häntä pelkäisivät, karttaisivat, vieläpä vihaisivatkin. Saatana toivoi voivansa niin hämmentää pettämiensä ihmisten mielet, että he eivät tahtoisi tietää mitään Jumalasta. Sitten hän hävittäisi Jumalan kuvan ihmisestä ja painaisi hänen sieluunsa oman kuvansa, hän täyttäisi heidät omalla hengellään ja tekisi heistä tahtonsa mukaisia orjia.

Väärentämällä Jumalan luonteen ja herättämällä epäluottamusta häntä kohtaan Saatana kiusasi Eevan lankeamaan. Synti pimitti esivanhempiemme mielen, se alensi heidän luonnettaan, ja heidän käsityksensä Jumalasta oli heidän oman rajallisen ja itsekkään mielensä mukainen. Kun ihmiset lankesivat syvemmälle syntiin, Jumalan tuntemus ja Jumalan rakkaus

katosivat heidän mielestään ja ajatuksistaan. »Koska he, vaikka ovat tunteneet Jumalan, eivät ole häntä Jumalana kunnioittaneet», he ovat »ajatuksiltansa tuuhistuneet, ja heidän ymmärtämätön sydämensä on pimentynyt.

Joskus näyttää siltä, kuin Saatanan taistelu ihmisperheen hallitsemisesta olisi menestyksellistä. Juuri ennen Kristuksen ensimmäistä tulemusta maailma näytti olevan melkein täydellisesti pimeyden ruhtinaan hallussa, ja hän hallitsi hirveällä vallalla, ikään kuin esivanhempiemme synnin tähden maailman valtakunnat olisivat joutuneet hänen haltuunsa. Vieläpä omaisuuskansakin, jonka Jumala oli valinnut säilyttämään maailmassa tietoa hänestä, oli luopunut niin kauas hänestä, että he olivat kadottaneet todellisen käsityksen hänen luonteestaan.

Kristus tuli ilmaisemaan Jumalaa maailmalle rakkauden, armon, hellyyden ja säälin Jumalana. Maailman Lunastaja poisti sen synkän pimeyden, johon Saatanana oli koettanut verhota Jumalan valtaistuimen, ja Isä ilmaistiin ihmisille jälleen elämän valona.

Kun Filippus tuli Jeesuksen luo pyytäen: »Näytä meille Isä, niin me tyydymme», Vapahtaja vastasi hänelle: »Näin kauan olet ollut kanssamme, etkä vielä tunne minua, Filippus. Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän, ja kuinka sitten sanot: Näytä meille Isä?» Kristus selittää olevansa lähetetty maailmaan Isän edustajaksi! Luonteensa jaloudessa, arnessaan ja laupeudessaan, rakkaudessaan ja hyvydessään hän on jumalallisen täydellisyyden ruumiillistuma, näkymättömän Jumalan kuva.

Apostoli sanoo: »Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa.» Vain ajattelemalla suurta lunastus-suunnitelmaa voimme oikealla tavalla antaa arvoa Jumalan luonteelle. Luomistyö oli hänen rakkautensa ilmaus, mutta Jumalan lahja pelastaakseen syyllisen ja turmeltuneen ihmissuvun yksin ilmaisee Jumalan rakkauden ja säälin äärettömän syvyyden. »Niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.» Kun Jumalan laki pidetään voimassa ja sen vanhurskautta puolustetaan, voi syntinen saada anteeksiantamuksen. Kallein lahja, mikä taivaalla oli annettavanaan, annettiin, jotta Jumala »olisi vanhurskas ja vanhurskauttaisi sen, joka on Jeesuksen uskosta». Tuon lahjan avulla ihmiset voisivat nousta synnin turmeluksesta ja alennuksesta ja tulla Jumalan lapsiksi. Paavali sanoo: »Te olette saaneet lapseuden hengen, jossa huudamme Abba, Isä!»

Veljet ja sisaret, rakastetun Johanneksen kanssa kehotan teitä: »Katsokaa minkä kaltaisen rakkauden Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan

Jumalan lapsiksi.» Mikä rajaton rakkaus, jotta me, syntiset ja muukalaiset, jälleen pääsisimme Jumalan luo ja hänen perheensä jäseniksi! Voimme puhutella häntä tuolla hellällä nimellä »Isämme», joka on merkki rakkaudestamme häneen, ja pantti hänen hellästä huolenpidostaan ja sukulaisuudestaan meihin. Eikä Jumalan Poika häpeä kutsua armon perillisiä veljikseen. Heillä on vielä läheisempi yhteys Jumalaan kuin lankeamattomilla enkeleillä.

Kaikki se isällinen rakkaus, joka sukupolvesta toiseen on tulvinut ihmissydämeistä, kaikki hellyyden lähteet, jotka ovat puhjenneet ihmissieluissa, ovat vain kuin pieni puro äärettömän valtameren rinnalla verrattuina Jumalan rajattomaan, loppumattomaan rakkauteen. Kieli ei voi sitä kertoa, ei kynä kuvata. Voitte miettiä sitä elämänne jokaisena päivänä, voitte tutkia ahkerasti Raamattua ymmärtääksenne sen, voitte koota kaikki Jumalan teille antamat voimat ja kyvyt käsittääksenne taivaallisen Isän rakkauden ja sääliväisyyden, ja kuitenkin se on aina yhtä ääretön. Voitte iät kaiket tutkia tuota rakkautta, ettekä kuitenkaan voi koskaan täysin käsittää Jumalan rakkauden pituutta ja leveyttä, syvyyttä ja korkeutta hänen antaessaan Poikansa kuolemaan maailman puolesta. Ei itse iankaikkisuuskaan voi sitä koskaan täysin paljastaa. Kuitenkin Raamattua tutkiessamme ja ajatellessamme Kristuksen elämää ja lunastussuunnitelmaa nämä suuret aiheet avautuvat ymmärryksellemme yhä enemmän ja enemmän. Silloin saamme osaksemme sen siunauksen, jota apostoli Paavali toivotti Efeson seurakunnalle rukoillessaan, »että meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja ilmestyksen Hengen hänen tuntemisessaan ja valaisisi teidän sydämenne silmät, että tietäisitte, mikä on se toivo, johon hän on meidät kutsunut, kuinka suuri hänen perintönsä kirkkaus hänen pyhissään ja mikä hänen voimansa ylenpalttinen suuruus meitä kohtaan, jotka uskomme».

Saatana koettaa aina keksiä keinoja pitääkseen ihmisten ajatukset kiinnitettyinä sellaisiin asioihin, jotka estävät heitä saamasta tietoa Jumalasta. Hän yrittää saada heitä ajattelemaan asioita, jotka pimentävät ymmärryksen ja masentavat mieltä. Me elämme synnin ja turmeluksen maailmassa, ja meitä ympäröivät vaikutukset tahtovat vietellä ja masentaa Kristuksen seuraajia. Vapahtaja sanoi: »Ja sen tähden, että laittomuus pääsee valtaan, kylmenee useimpien rakkaus.» Monet katselevat ympärillään olevaa hirvittävää pahuutta, joka puolella vallitsevaa luopumusta ja heikkoutta, ja he puhuvat näistä asioista, kunnes heidän sydämensä tulee täyteen murhetta ja epäilyksiä. He näyttävät ennen kaikkea pitävän mielessään pääpöytäjäntä taitavan toiminnan

ja ajattelevat masentavia kokemuksiaan, samalla kun he näyttävät kadottavan näkyvistään taivaallisen Isän voiman ja hänen verrattoman rakkautensa. Juuri tätä Saatana toivoo. On väärin ajatella vanhurskauden vihollista näin voimakkaana ja niin vähän ajatella Jumalan rakkautta ja hänen voimaansa.

Meidän täytyy puhua Kristuksen voimasta. Olemme aivan voimattomia vapautumaan Saatanan otteesta, mutta Jumala on valmistanut pelastuksen tien. Korkeimman Pojalla on voimaa käydä taistelua puolestamme, ja »hänen kauttaan, joka on meitä rakastanut», meistä voi tulla »enemmän kuin voittajia».

Emme saa mitään hengellistä voimaa siitä, että aina haudomme heikkouksiamme ja lankeemuksiamme ja valitamme Saatanan voimaa. Meidän on elävänä periaatteena painettava mieleemme ja sydämeemme se suuri totuus, että puolestamme annettu uhri oli riittävä, että Jumala voi ja myös täydellisesti pelastaa kaikki, jotka tulevat hänen luokseen täyttäen hänen sanassaan ilmaistut ehdot. Meidän tehtävämme on alistaa tahtomme Jumalan tahtoon. Sitten sovituksen veren välityksellä me tulemme jumalallisesta luonnosta osallisiksi. Kristuksen kautta olemme Jumalan lapsia ja meillä on vakuutus, että Jumala rakastaa meitä, kuten hän rakasti Poikaansa. Me olemme yhtä Jeesuksen kanssa. Kuljemme, minne Kristus tiemme johtaa, hänellä on voimaa poistaa ne pimeät varjot, joita Saatana luo polullemme, ja pimeyden ja masennuksen sijaan hänen armonsä aurinko paistaa sydämeemme.

Tieto siitä, että Kristus on meidän vanhurskaudemme, vahvistakoon aina toivoamme. Levätköön uskomme tällä perustuksella, sillä se kestää iankaikkisesti. Sen sijaan, että ajattelemme Saatanan pimeyttä ja pelkäämme hänen voimaansa, meidän tulisi avata sydämemme vastaanottamaan Kristukselta valoa ja antaa sen loistaa edelleen maailmalle julistaen, että hän on Saatanankin voimien yläpuolella ja että hänen voimakas käsivartensa tukee kaikkia, jotka luottavat häneen.

Jeesus sanoi: »Isä itse rakastaa teitä.» Jos uskomme on kiinnitettyä Jumalaan Kristuksen kautta, se on oleva »ikään kuin sielun ankkuri, varma ja luja, joka ulottuu esiripun sisäpuolelle asti, jonne Jeesus edellä juoksijana meidän edestämme on mennyt». On totta, että pettymyksiä tulee ja saamme odottaa vaikeuksia, mutta meidän on jätettävä kaikki, suuret ja pienet asiat, Jumalalle. Meidän moninaiset murheemme eivät häntä masenna, eikä taakkojemme paino käy hänelle liian raskaaksi. Hänen huolenpitonsa ulottuu jokaiseen perheeseen, ja se käsittää jokaisen yksilön. Hän ottaa osaa kaikkiin asioihimme ja suruihimme. Hän huomaa jokaisen kyyneleen, ja häntä

liikuttavat meidän heikkoutemme. Kaikki kohtaamamme ahdistukset ja koettelemukset ovat sallittuja, jotta hänen rakkautensa tarkoitukset meihin nähden täytyisivät, - »jotta tulisimme hänen pyhydestään osallisiksi» ja saisimme täten kokea sitä ilon täyteyttä, jota hänen läsnäolonsa tuottaa.

Niiden mielen, jotka eivät usko, »tämän maailman Jumala on niin sokaissut, ettei heille loista valkeus, joka lähtee Kristuksen kirkkauden evankeliumista, hänen, joka on Jumalan kuva». Mutta mitä voimakkaimmin sanoin Raamattu esittää meille, miten tärkeätä on oppia tuntemaan Jumala. Pietari sanoo: »Armo ja rauha lisääntyköön teille Jumalan ja meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tuntemisen kautta.» »Koska hänen jumalallinen voimansa on lahjoittanut meille kaiken, mitä elämään ja jumalaisuuteen tarvitaan, hänen tuntemisensa kautta, joka on kutsunut meidät kirkkaudellaan ja täydellisyydellään.» Ja Raamattu kehottaa meitä: »Tee siis sovinto ja elä rauhassa hänen kanssaan.»

Jumala on käskenyt meitä: »Olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä», ja innoitettu apostoli sanoo, ettei ilman pyhyyttä »kukaan ole näkevä Herraa». Pyhyys on sopusointua Jumalan kanssa. Synti on turmellut ja melkein kokonaan hävittänyt Jumalan kuvan ihmisestä. Evankeliumin tehtävä on palauttaa ennalleen se, mikä on kadonnut, ja meidän on tässä työssä oltava yhteistoiminnassa jumalallisten voimien kanssa. Ja miten voimme päästä sopusointuun Jumalan kanssa, miten tulla hänen kaltaisikseen, ellemme saa tietoa hänestä? Kristus tuli maailmaan ilmoittamaan meille juuri tätä tietoa.

Ne ahtaat käsitykset, joita niin monella on ollut Kristuksen ylevästä luonteesta ja tehtävästä, ovat rajoittaneet heidän hengellisiä kokemuksiaan ja olleet suurena esteenä heidän edistymiselleen hengellisessä elämässä. Henkilökohtainen kristillisyys meidän kansamme keskuudessa on hyvin matalalla tasolla. On paljon muodollisuutta ja nimikristillisyyttä, mutta hengellisiin kokemuksiimme täytyy tulla jotakin syvällisempää ja kestävämpää. Kaikkine edellytyksinemme, kustannusliikkeinemme, kouluinemme, parantoloinemme ja monine muine etuinemme meidän pitäisi olla paljon pitemmällä, kuin missä nyt olemme. Kristityn tehtävänä on tässä elämässä esittää Kristusta maailmalle, ilmaista Jeesusta elämässään ja luonteessaan. Jos Jumala on antanut meille valoa, meidän on ilmaistava se toisille. Mutta verrattuna samaamme valoon ja meille annettuihin tilaisuuksiin ja etuoikeuksiin, jotta saavuttaisimme ihmissydämet, työmme tulokset ovat tähän asti olleet aivan liian vähäiset. Jumala toivoo, että totuus, jonka hän on ymmärryksellemme paljastanut, tuottaisi enemmän hedelmää, kuin mitä tähän asti on ilmennyt. Mutta kuinka voimme esittää Kristusta

maailmalle, kun mielemme on synkkä ja surullinen viiptyen vain meitä ympäröivässä pimeydessä ja pahuudessa? Kuinka todistuksellamme olisi voimaa voittaa sieluja? Meidän on kokemusten tietä opittava tuntemaan Jumala ja hänen rakkautensa voima, joka on ilmaistu Kristuksessa. Meidän on ahkerasti, rukoillen tutkittava Raamattua, Pyhän Hengen täytyy saada elvyttää ymmärrystämme, ja sydämemme täytyy olla ylennetty Jumalan puoleen uskossa, toivossa ja alituisessa kiitoksessa.

Kristuksen ansioiden avulla, hänen vanhurskautensa välityksellä, joka uskon kautta tulee omaksemme, voimme saavuttaa kristillisen luonteen täydellisyyden. Seuraavat apostolin sanat esittävät, mitä meidän on tehtävä päivittäin ja hetkittäin: »Katsoen Jeesukseen, uskomme alkuunpanijaan ja täydelliseksi tekijään.» Näin tehdessämme ajatuksemme kirkastuvat, uskomme lujittuu ja toivomme vahvistuu. Käsitys hänen puhtaudestaan ja rakkaudestaan ja siitä uhrista, jonka hän antoi sovittaakseen meidät Jumalan kanssa, valtaa mielemme niin, ettei meillä ole halua puhua epäilyksistä tai masennuksesta.

Jumalan rakkauden ilmeneminen, hänen armonsa ja hyvyytensä ja Pyhän Hengen valaiseva ja uudistava työ sydämessämme saattavat meidät uskon kautta niin läheiseen yhteyteen Kristuksen kanssa, että saamme selvän käsityksen hänen luonteestaan ja voimme nähdä Saatanan taitavat petokset. Katsoen Jeesukseen ja luottaen hänen ansioihinsa me saamme valoa, rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä. Ja ajatellessamme niitä suuria asioita, joita Kristus on tehnyt puolestamme, olemme valmiit huudahtamaan: »Katsokaa, minkä kaltaisen rakkauden Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi!»

Veljet ja sisaret, katselemalla me muutumme. Ajattelemalla Jumalan ja Vapahtajamme rakkautta, mietiskelemällä jumalallisen luonteen täydellisyyttä ja uskon kautta vastaanottamalla Kristuksen vanhurskauden omaksemme me muutumme saman kuvan kaltaisiksi. Älkäämme sen vuoksi kootko muistimme kammioiden seinille epämiellyttäviä kuvia, jotka esittävät vääryyttä, turmelusta, pettymyksiä, Saatanan voiman ilmauksia, puhellen niistä ja surren niitä, kunnes mielemme on aivan masentunut. Masentunut mieli on pimeyden pesä, joka ei vain itse ole ottamatta vastaan Jumalan valoa, vaan sulkee sen pois myös muilta. Saatana katselee mielellään hänen voittojaan esittävien taulujen vaikutusta, joka riistää ihmisiltä uskon ja rohkeuden.

On, Jumalan kiitos, kirkkaampia ja rohkaisevampia kuvia, joita Herra on meille esittänyt. Kootkaamme yhteen hänen rakkautensa siunatut osoitukset

kalliina aarteina, joita aina voimme katsella. Jumalan Poika jättää Isänsä valtaistuimen ja verhoaa jumalallisuutensa ihmisyyteen pelastaakseen ihmisen Saatanan vallasta; hänen voittonsa meidän hyväksemme avaa ihmiselle taivaan ja paljastaa ihmis-silmälle sen vastaanottohuoneen, missä jumaluuden kirkkaus verhotta ilmenee; langennut ihmiskunta nostetaan ylös turmeluksen kuopasta, johon synti on sen syössyt, ja saatetaan jälleen äärettömän Jumalan yhteyteen, ja keitettyään jumalallisen kokeen uskon kautta Lunastajaamme puetaan Kristuksen vanhurskauteen ja korotetaan hänen valtaistuimelleen — tällaisilla kuvilla Herra kehottaa meitä ilahduttamaan sielumme kammioita. Ja »meille, jotka emme katso, näkyväisiä, vaan näkymättömiä», »tämä hetkisen kestävä ja helppo ahdistuksemme koituu ylen runsaaksi ja määrättömäksi kirkkaudeksi».

Taivaassa Jumala on kaikki kaikessa. Siellä pyhyys hallitsee, eikä mikään häiritse täydellistä sopusointua Jumalan kanssa. Jos olemme todella matkalla sinne, asuu taivaan henki sydämissämme jo täällä. Mutta ellei taivaallisten asiain ajattelu nyt tuota meille mitään iloa, ellei meillä ole halua etsiä tietoa Jumalasta, eikä Kristuksen luonteen katseleminen tuota meille mielihyvää, ja ellei pyhyys meitä viehätä, silloin saamme olla varmat siitä, että toivomme taivaasta on turha. Täydellinen mukautuminen Jumalan tahtoon on se korkea päämäärä, jota kristityn on aina pidettävä silmänsä edessä. Hän puhuu mielellään Jumalasta, Jeesuksesta ja siitä autuuden ja kirkkauden kodista, jonka Kristus on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat. Näiden asioiden ajattelemista, kun sielu riemuitsee Jumalan siunatuista lupauksista, apostoli nimittää tulevan maailmanajan voimien maistamiseksi.

Suuren taistelun loppuvaihe on juuri edessämme, jolloin Saatana työskentelee »valheen kaikella voimalla ja tunnusteilla ja ihmeillä ja kaikilla vääryyden viettelyksillä», väärentäen Jumalan luonteen, eksyttääkseen, »jos mahdollista, valitutkin». Jos koskaan mikään kansa on tarvinnut yhä lisääntyvää valoa taivaasta, tarvitsee sitä tämä kansa, jonka Jumala tänä vaarallisena aikana on kutsunut säilyttämään hänen lakiaan ja puolustamaan hänen luonnettaan maailmassa. Niiden, joille on uskottu niin pyhä tehtävä, täytyisi uskomiansa totuuksien avulla hengellistyä ja jalostua. Seurakunta ei ole koskaan kipeämmin tarvinnut eikä Jumala ole koskaan ollut halukkaampi antamaan sitä kokemusta, jota Paavali kuvailee Kolossalaiskirjeessä seuraavin sanoin: »Emme mekään ... ole lakanneet teidän edestänne rukoilemasta ja anomasta, että tulisitte täyteen hänen tahtonsa tuntemista kaikessa hengellisessä viisaudessa ja ymmärtämisessä, vaeltaaksemme Herran edessä

arvollisesti, kaikessa hyvässä työssä hedelmää kantaen ja kasvaen Jumalan tuntemisen kautta.»

Tod. Seurak.. I, 74-82

Uskonpuhdistuksen alku Suomessa

Vuonna 1922 tulivat ensimmäiset Uskonpuhdistuksen sanansaattajat Suomeen. Kaksi saksalaista veljeä. Ennen Suomeen tuloa he toivat sanoman Viroon, jossa Tallinnan seurakunta jakautui kahtia, niin että Uskonpuhdistukseen liittyi siellä heti 300 jäsentä. Niiden joukossa muun muassa W. Korpman, joka pian valittiin saarnaajaksi Uskonpuhdistusseurakuntaan.

Saksalaiset veljet julistivat sanoman Karjalassa ja ryhmä uskonpuhdistaja muodostui, joista mainittakoon Huugo Mikkonen. Sisar Heino ja sisar Lehtonen. Nämä sisaret olivat kuolemaansa asti uskonpuhdistusseurakunnassa (Useita vuosikymmeniä.)

Uskonpuhdistuksen sanansaattajat olivat siihen aikaan vielä harvalukuiset ja koko maailmaan oli vietävä sanoma, sen takia Suomen uskonpuhdistusryhmä ei saanut kosketusta ulkolaisiin moneen vuoteen. E. H. Mikkonen saarnasi kuitenkin sanomaa Suomessa ja hänen työskentelynsä tuloksena jäsenluku kasvoi vuosina 1922-1923.

"Mikkosen uskonpuhdistuksen" jäsenistä mainittakoon: Aatu Kähkönen, Tuohimaa, Häkkinen, Mooses Hulkkonen, Anni Inkinen, Miina Hirvonen, Keinänen ja Washolm. Näistä Keinänen teki myös saarnatyötä. Mikkonen julkaisi myös lehden "Totuuden vartija", sekä pienen kirjan "Kistittyjen kansainvälinen viha" ja toisen kirjan "Viimeinen armon sanoma". Näiden painatusten rahoittajana oli Washolm.

Vuonna 1933 tuli Virostä Karjalaan Uskonpuhdistuksen raamattutyöntekijä, sisar Morberg. Hän oli tarmokas ja valistunut sekä hyvin hengellinen sisar. Kun hänellä ei ollut tulkkia Suomessa, hän opetteli itse Suomen kielen. (Oli myöhemmin tulkinakin Suomessa Virostä tulleille veljille). Hän oli ollut jo suuressa seurakunnassa raamatuntutyöntekijänä. Hän työskenteli Suomessa talven 33-34. Syksyllä 33 hän vaikutti Viipurissa työskentelevään suuren seurakunnan saarnaajaan Eino Peltoseen, tämä puolestaan sai vakuuttuneeksi Paavo Nousiaisen suuren seurakunnan tilasta.

30 luvun jälkeen kävi myös Virostä Korpman Karjalassa ja sai havaita, että vihollinen oli yrittänyt tukahduttaa työn alun Suomessa. Mikkosen

johtamassa Uskonpuhdistus seurakunnassa oli sekaannusta joissain raha-asioissa, näkipä Korpman heidän kokouksissaan jonkinlaista kielilläpuhumistakin. Korpman katsoi silloin seurakunnan asiain olevan niin sekaisin että ainoaksi ratkaisuksi jäi, että koko seurakunta piti tehdä "tyhjäksi" ja ottaa jäsenet uudestaan järjestettyyn seurakuntaan joka perustettiin. Oli muutamia, jotka eivät tätä uudelleenjärjestelyä hyväksyneet, mutta Suomen ensimmäiset uudistetut ja varsinaiset seurakunnat perustettiin Impilahdelle, Viipuriin ja Terijoelle.

Syksyllä 1933 tulivat suuren seurakunnan saarnaajat E. Peltonen ja P. Nousiainen Tampereelle ja pitivät adventtiseurakunnalle uskonpuhdistussaarnan. He olivat tätä tilaisuutta varten erikoisesti valmistautuneet; paljon rukoilleet ja kolme päivää paastonneet. Saarnasta tuli niin valtava, että koko seurakunta tuli suuresti järkytettyä tästä uudesta ihmeellisestä sanomasta. Sisar Morberg tuli Tampereelle ja tammikuussa 25 p:nä 1934 liittyi ensimmäiset 12 Jäsentä Uskonpuhdistusliikkeeseen ja seurakunta perustettiin. Jäsenet olivat Lammi, Kaarle, Lammi Angnes, Lund Johanna, Heino Serafina, Leino Ville, Ahola Kustaa, Viitanen Helly, Jokinen Hilja, Jokinen Terttu, Viitanen Maija, Ehrlund Paulina, ja Marttinen. Kohta alkoi seurakunta

toimia, aluksi kustanteet tulivat Virosta kuten sisar Morhergin palkkakin. Sapattikoulua alettiin pitämään ja läksyjä alettiin painamaan. Karjalasta oli lähetetty Viroon kieltä oppimaan Toivo Kiiski, joka oli sitten tulkkina kun Korpman työskenteli Suomessa, sekä käänsi sapattiläksyt suomeksi Viron kielestä, hän myös huolehti niiden painamisesta alkuaikoina.

Myös vuosijuhlat pidettiin heti vuonna 1934 kesällä, jolloin Tampeen seurakuntaan liittyi uusia jäseniä 22, ja vähän myöhemmin vielä 2, siis 24 kaikkiaan. Ensimmäisiin juhliin oli tullut saarnaaja Saksasta (Velp) Korpmanin lisäksi. Silloin oli ensimmäinen kaste tilaisuus Suomessa. Uskonpuhdistusseurakuntaan kastettiin Vallius Jenny.

1935 vuosijuhlilla oli jo useampia kastettavia: Ehrlund Aino, Inkinen Hellin, Vestinen Meeri ja Marttinen Leo. Vuonna 1936 liittyi seurakuntaan edellämäinut saarnaajat E. Peltonen ja P. Nousiainen, jotka tosin myöhemmin perääntyivät. (Heidän olisi pitänyt olla seurakuntaan tulonsa jälkeen tavallisina jäsenenä ainakin toistaiseksi).

Kustannustyö pääsi alkuun Washolmin testamentattua omaisuutensa Uskonpuhdistusliikkeelle kuoltuaan. Ja ennen Uskonpuhdistusliikkeen uudelleen järjestäytymistä painetut kirjat "Viimeinen armon sanoma"

Joutuivat seurakunnalle. Painettiin lehti: Totuuden vartija. Ja pari muuta julkaisua ja myöhemmin pieni kirja "Sydämen puhtaus". Vuonna 1938 valittiin vakinaiseksi toimiston hoitajajaksi Inkeri Jokinen. Joka oli Saksan kielen taitoinen jo ennen seurakuntaan tuloaan, joten hän oli myös tulkkina kun saksalaisia veljiä oli Suomesaa. Palkka oli aluksi 700 mk. kk. Vuonna 1936 lähetettiin sisar Nurmimäki Viroon ja sieltä Sveitsiin, jossa hän oppi Saksan kielen. 1937 hän tuli takaisin, aluksi kolporteerasi, saaden kuitenkin seurakunnalta osapalkkaa. 1938 lähetettiin Sveitsiin Lilja Marttinen, palaten kielitaitoisena keväällä 1939. Ruotsissa Nurmimäki oli noin vuoden ja 1940 hän tuli Suomeen toimien siitä lähtien raamattutyöntekijänä. Toivo Kiiski ja Viljo Inkinen valittiin raamattutyöntekijöiksi vuonna 1939, ja myöhemmin vihki W. Leidik Ruotsista heidät saarnaajiksi. Kustannustyö kärsi sota-aikana tappion Ja sen uudelleen pystyttämiseksi lahjoitti seurakunnalle Kustaa Ahola 10 000 mk. (1940 aikuista rahaa) W. Leidik oli Suomessa käymässä ja perustettiin varsinainen kustannusliike 1940 "Totuuden vartija" lehti päätettiin julkaista 4 kertaa vuodessa. Toimisto siirtyi Mikkelistä Tampereelle jota hoiti täällä Agnes Lammi. Ensimmäinen lehtipainos oli vain 5000 kpl. Lammilta siirtyi toimisto pian Signe Toivosen huostaan Pispalan harjulle. Hän hoiti sitä 1940-1945. Sen jälkeen on toimisto ollut Impi Soinin hoidossa Ensiksi Hämeenlinnassa ja 1952 kevästä Kangasalla seurakunnan ostettua oman kiinteistön. Kustannustyö on laajentunut vuosi vuodelta Julkaistuista kirjoista mainittakoon: Mikä on totuus? 1942 (Nyt jo 3:s painos) Kristillinen raittius, Kotikasvatus ja terveys ja Amerikka ihmeiden maa. Lisäksi on useampia kirjasia painettu adventisteja varten, joiden kautta uskonpuhdistusvaloa on levitetty adventtiseurakuntaan. 1940 alkoi ilmestymään seurakuntalehti "Sapatin vartija" kerran kuukaudessa. 1941 alkaen ilmestyi nuorten lehti (toimistossamme painettu) "Nuorten ystävä joka sittemmin yhdistettiin Sapatin vartijaan "Nuorten osastoksi". Myöhemmin Suomessa oli vain yksi vihitty saarnaja Kauko Luoranen. Hän oli ensiksi noin vuoden kolportöörijohtajana (seurakunnan palkkamaana) kunnes 1954 veli Stark vihki hänet saarnaajaksi. Lisäksi oli yksi vihitty seurakunnan vanhin, Toivo Miettinen. (Korjaus: Viron 300 jäsentä, eikä Tallinnan.) Jäsenet oltiin erotettu suuresta seurakunnasta jo aikaisemmin, ennen kuin uskonpuhdistussanomien saattajat tulivatkaan Viroon. (Eron syy: Eivät hyväksyneet että kymmenys varoja lähetettiin Saksaan sotalaitokselle. Jäsenet ensiksi valittivat, mutta seurakunnan johtaja Sprook vastasi että se ei kuulu jäsenille, minne varoja käytetään, heille kuuluu ne vain maksaa. Ja heidän osuus on silloin täytetty.) Viron Uskonpuhdistusjoukko kasvoi sittemmin noin

Sinikka Marttisen antamasta kirjoituksista

Turvakaupungit

“Ja niistä kaupungeista, jotka teidän on annettava leeviläisille, olkoon kuusi turvakaupunkia, jotka teidän on annettava pakopaikaksi sille, joka on jonkun tappanut; ja niiden lisäksi antakaa neljäkymmentä kaksi kaupunkia. Niin valitkaa itsellenne kaupunkeja turvakaupungeiksenne. Niihin paetkoon tappaja, joka tapaturmaisesti on jonkun surmannut. Ja nämä kaupungit olkoot teillä turvapaikkoina verenkostajalta, niin ettei tappajan tarvitse kuolla, ennenkuin hän on ollut seurakunnan tuomittavana.” 4. Moos. 35:6, 11, 12

Kun Israelin kansa sai luvatus maan haltuunsa Jumala puhui heille, että johtajien piti valita 6 turvakaupunkia. Kolme piti olla Jordan-joen toisella puolella ja muut kolme toisella puolella. Niiden piti olla eripuolella maata ja sellaisella etäisyydellä, että mistä paikasta tahansa, kun joku satunainen onnettomuus tapahtuu, syyllinen voisi saapua johonkin näistä kaupungeista ennen auringonlaskua. Vasta kun hän tuli kaupungin muurien sisäpuolelle, hän oli turvassa ja kostajalla ei ollut oikeutta tappaa häntä, toki sen jälkeen seurakunnan piti tutkia hänen tapauksensa, oliko se todella satunnainen tapaturma.

Murhaajan piti pysyä siellä ylimmäisen papin kuolemaan saakka, sen jälkeen hän sai mennä takaisin kotiinsa.

Mitä turvakaupungit kuvaavat?

“Jumalan muinaiselle kansalleen määräämät turvakaupungit olivat esikuvia Kristuksen tarjoamasta suojasta. Sama armollinen Vapahtaja, joka määräsi nuo ajalliset turvakaupungit, on vuodattamalla oman verensä valmistanut Jumalan lain rikkojille varman turvapaikan, johon he saavat paeta välttyäkseen toiselta kuolemalta. Mikään voima ei voi riistää hänen käsistään sieluja, jotka hakeutuvat hänen luokseen sadakseen syntinsä anteeksi. »Niin ei nyt siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat.» »Kuka voi tuomita kadotukseen? Kristus Jeesus on se, joka on kuollut, onpa vielä herätettykin, ja hän on Jumalan oikealla puolella, ja hän myös rukoilee meidän edestämme», että »saisimme voimallisen kehotuksen, me, jotka olemme paenneet pitämään kiinni edessämme olevasta toivosta» (Room. 8:1, 34; Hebr.

6:18).” P. p. 498.

Ihana sanoma! Se antaa meille rohkaisua ja iloa. Jeesus on meidän turvakaupunkimme. Hän vuodatti verensä puolestamme ja tarjoaa meille turvaa itsessään ja varmistaa meille pelastuksen ikuisesta kuolemasta, jos pysymme Hänessä.

Kiire

Ihminen, joka vahingossa oli surmannut toisen ihmisen piti kiireesti paeta turvakaupunkiin, viipymättä missään, että ennen auringonlaskua voisi saapua siihen, joka oli lähin.

Tiet jotka johtivat näihin, pidettiin aina hyvässä kunnossa ja risteyskiin laitettiin opasteita joihin isoilla kirjelmillä oli kirjoitettu Turvakaupunki. Näin pakolaisille oli annettu mahdollisuus niin nopeasti kuin mahdollista päästä turvaan.

Samalla tavalla mekin, jotka olemme rikkoneet Jumalan pyhää lakia pitää kiireesti paeta Jeesuksen luokse, koska vihollinen on perässämme tappaakseen meidät ja ennen kuin armon päivä päättyy, meidän tulee olla Kristuksessa. Tulee ilta, kun armon ovi suljetaan ja silloin on liian myöhäistä ja jäämme vihollisen käsiin.

Raamatussa kirjoitetulla pelastustielle on laitettu viittoja, missä suurilla kirjaimilla on kirjoitettu JEESUS. Tie tähän turvakaupunkiin on osoitettu niin selvästi, kuin mahdollista, että jokainen rikkoja voisi kiireesti paeta sinne.

“Syntinen on alttiina ikuiselle kuolemalle kunnes löytää kätköpaikan Kristuksessa; ja kuten pakenija saattoi viivytellyllään ja huolimattomuudellaan menettää ainoan henkiin jäämisen mahdollisuutensa, saattaa viivyttely ja välinpitämättömyys koitua myös sielun turmioksi. Saatana, suuri vastustaja, ajaa takaa jokaista Jumalan pyhän lain rikkojaa, ja se, joka ei tajua vaaraansa eikä vakavasti hakeudu iankaikkiseen turvapaikkaan, joutuu tuhoajan uhriksi.” P. p. 498, 499.

Ajanmerkit osoittavat, että pitkän armopäivän aurinko on pian laskemassa. Jokaisella syntisellä on kiire paeta turvakaupunkiin - Jeesukseen. Pian hyvin pian taivaan temppelissä lausutaan juhlalliset sanat: “Se on täytetty.” Silloin turvakaupungin ovet suljetaan ja kukaan ei voi enää mennä sinne. Nyt jokaisen pitää paeta henkensä tähden päästäkseen turvakaupunkiin - Jeesukseen.

Pakolaisena turvakaupungissa

Sen, jälkeen kun rikkoja saapui turvakaupunkiin, hänen tapauksensa

tutkittiin perusteellisesti, ja jos oli todettu, että murha ei ollut tahaton, vaan suunniteltu, hänet luovutettiin kostajan käsiin.

Näin mekin kun tulemme Kristukseen ja olemme Hänessä, toki meidän tapauksemme tutkitaan perusteellisesti tutkivassa tuomiossa, olemmeko todella ottaneet Hänet vastaan henkilökohtaiseksi Vapahtajaksemme ja olemmeko aitoja kristittyjä. Haluammeko oppia Hänestä ja saada Hänen valkoisen puvun, eli Hänen täydellisen luonteens? Jos asia ei ole niin meidät luovutetaan kostajalle.

“Sillä jos me tahallamme teemme syntiä, päästyämme totuuden tuntoon, niin ei ole enää uhria meidän syntiemme edestä, vaan hirvuinen tuomion odotus ja tulen kiivaus, joka on kuluttava vastustajat.“ Hebr. 10:26, 27.

Jos tahallamme teemme syntiä, se tarkoittaa, että olemme lähteneet pois turvakaupungista. Silloin olemme jälleen vihollisen alueella ja sillä tavalla hänelle alttiina. Vain tieto ja usko, että Jeesus on turvakaupunkimme ei riitä. Me voimme olla hyvin lähellä Kristusta ja kuitenkin olla ulkopuolella, eikä Hänessä. Vain Hänessä oleminen on turvallista.

Pakolaisen piti pysyä turvakaupungissa ylipapin kuolemaan asti ja sen jälkeen on voinut turvallisesti palata takaisin kotiin. Miksi oli niin?

Ylipappi kuvasi Jeesusta. Vain Jeesuksen kuoleman kautta syntinen saa syntinsä anteeksi ja saa mennä takaisin taivaallisen kotiin. Kiitos Vapahtajalle, joka vapaaehtoisesti meni Golgatan ristille ja vuodatti verensä, että saisimme mennä takaisin kotiin! Meidän pelastuksemme on vahvistettu Ylimmäisenpappimme kuoleamalla! Hän nousi kuolleista ja meni taivaan pyhäkköön ja nyt on kaikkien pyhimmässä toimittaakseen sovitusta meille. Kiitos taivaalliselle Isälle, että Hän suostui antamaan Poikansa uhriksi ja sen kautta yhdistää meidät itsensä kanssa ja kerran saamme asua Hänen pyhässä läsnäolossaan taivaan kodissa.

Ikuisesti turvassa

“Mitä teillä on mielessä Herraa vastaan? Lopun hän tekee: ei nouse ahdistus kahta kertaa.” Nah. 1:9.

Ihminen haluaa olla turvassa ja sen edestä tekee vaikka mitä. Monet laittavat kotiinsa valvonta kameroita ja hälytyssysteemin, lisäksi hakevat isoja koiria vahtimaan, tekevät palovakuutuksia ja henkivakuutuksia ja niin he tuntevat itsensä turvatuiksi, mutta harvat ymmärtävät, että he eivät ole turvassa, jos hylkäävät Jumalan.

Lähestymme maailman historian loppua. Kaikki, jotka elämänsä aikana pakenivat turvakaupunkiin - Jeesukseen ja pysyivät Hänessä kuolemansa

saakka, ovat valmiit olemaan myös uuden Jerusalemin kansalaisia.

Sielun vihollinen taistelee Jumalan hallituksen ja pelastussuunnitelmaa vastaan loppuun asti. Lopussa hän valmistautuu taistelemaan jopa uutta Jerusalemia vastaan, vaikka, hän tietää, että se on mahdottomuus.

“Saatana neuvottelee enkeliensä kanssa ja sitten näiden kuninkaiden, valloittajien ja suurmiesten kanssa. He katsovat omalla puolellaan olevien lukumäärää ja voimaa sekä selittävät, että kaupungissa oleva joukko on pieni verrattuna heidän joukkoonsa ja että he voivat sen voittaa. He tekevät suunnitelmia uuden Jerusalemin rikkauksien ja loiston haltuunsa ottamista varten. Kaikki alkavat välittömästi valmistautua taisteluun. Taitavat mekaanikot valmistavat taisteluvälineitä. Menestyksestään kuuluisat sotapäälliköt järjestävät sotataitoiset miehet komppanioihin ja osastoihin.

Viimein annetaan etenemiskäskey, ja lukematon joukko lähtee liikkeelle - sellainen armeija, jonka vertaista maalliset valloittajat eivät koskaan ole koonneet ja johon ei voi verrata kaikkien menneiden aikojen yhdistyneitä sotavoimia, aina siitä lähtien, kun maan päällä alettiin sotia. Saatana, mahtavin satureista, johtaa etujoukkoa, ja siihen liittyvät hänen enkeliensä johtamat joukko-osastot tässä viimeisessä kamppailussa. Etujoukossa ovat kuninkaas ja sotaurhot ja muu joukko seuraa suurina osastoina, joilla kullakin on oma johtajansa. Sotilaallisella täsmällisyydellä tiheet rivit etenevät maan murtuneen, epätasaisen pinnan yli Jumalan kaupunkia kohti. Jeesuksen käskystä suljetaan uuden Jerusalemin portit, samalla kun saatanan armeijat piirittävät kaupungin ja valmistautuvat hyökkäämään sitä vastaan.... Saatanan hävitystyö on ikuisiksi ajoiksi päättynyt.” S. t. 643, 651.

Kuinka lohduttava uutinen, että vihollisen turmeluksen työ päättyy ikuisiksi ajoiksi! Kiitos Herralle! Kultainen kaupunki on turvakaupunki. Sinne synty ei pääse, eikä mitään pahaa. Siellä saamme olla ikuisesti turvassa. Ei tarvita valvontakameroita, eikä vahtikoiria, eikä tarvitse sulkea ovia, koska siellä ei ole varkaita! Ei ole enää pelkoa, että voi sattua onnettomuus. Kaikki on ohi!

Profeetta Naahumin kautta on sanottu että Herra tekee lopun “ei nouse ahdistus kahta kertaa.” Maailmankaikkeus ei ole enää vaarassa, että jälleen paha ilmestyisi.

Siellä kaikki ovat ikuisesti iloisia, onnellisia ja kiitollisia Jumalalle ja Jeesukselle, jonka kautta saivat kadotetun ikuisuuden takaisin. Pelastettujen suuri ilo tulee olemaan soittaa ja laulaa Jumalan ja Jeesuksen kunniaksi.

“Pelastetut yhdistävät äänensä ylistyslauluun, joka kaikuu ja kajahtelee taivaan holveissa: »Pelastus tulee meidän Jumalaltamme, joka valtaistuimella

istuu ja Karitsalta.» Samoin enkelit ja serafit yhtyvät kunnioittavaan palvelukseen. Nähtyään saatanan voiman ja häijyyden pelastetut ymmärtävät paremmin kuin koskaan ennen, että vain Kristuksen voima saattoi tehdä heistä voittajia. Koko loistavassa joukossa ei ole ainoatakaan, joka pitäisi pelastusta omansa ansionaan, luullen voittaneensa omalla voimallaan ja hyvyydellään. Kukaan ei sano mitään omista teoistaan tai kärsimyksistään, vaan jokaisen laulun sisällyksenä, jokaisen ylistysvirren perusajatuksena on: »Pelastus tulee meidän Jumalaltamme ja Karitsalta.» ...Suuri taistelu on päättynyt. Syntiä ja syntisiä ei enää ole. Koko maailmankaikkeus on puhdas. Sama sopusoinnun ja ilon sykintä tuntuu läpi koko suuren luomakunnan. Hänestä, joka kaiken on luonut, virtaa elämää, valoa ja iloa rajattoman avaruuden kaikkiin maailmoihin. Pienimmästä atomista suurimpaan maailmaan kaikki oliot, elolliset ja elottomat, julistavat himmentämättömässä kauneudessaan ja täydellisessä ilossaan, että Jumala on rakkaus.” S. t. 644, 655.

Synti on poistettu ihan kuin sitä ei olisi koskaan ollut olemassakaan. Nyt koko universumi on turvassa. Koeaika on päättynyt ja kaikki palvelevat Jumalaa rakkaudesta. Ei ihmisille, eikä enkeleille tule mieleenkään tehdä jotakin, mikä olisi Jumalan pyhää tahtoaan vastaan. Silloin meidän ei tarvitse enää taistella pahaa vastaan, koska se on voitettu ja poistettu. Meidän luonnollinen pyrkimyksemme on tehdä ainoastaan hyvää. Silloin saamme levätä suuren taistelun jälkeen ikuisesti. Kiitos Jumalalle siitä. Sen vuoksi pysykäämme turvakaupungissa - Jeesuksessa, että Hänen avulla saisimme olla myös uudessa Jerusalemissa. Aamen.

Teidän veljenne Vladimir Marinov

“Isä meidän”

“Äläkä saata meitä kiusaukseen; vaan päästä meidät pahasta, [sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia iankaikkisesti. Amen].“ Matt. 6:13

Viimeinen pyyntö. Matt. 6,13

Viimeinen vetoamus päättyy sanoilla: "vaan päästä meidät pahasta" Tämä ei tarkoita pelastusta synnin taakasta - joka on tullut - vaan kehon lunastus, lopulliseen vapautumiseen kaikesta vihollisen voimasta, ja kaikesta pahasta. Lopussa rukoilija sanoi: "Päästä meidät pahasta." (Jae 13) Mitä Herra tarkoittaa, kun hän opettaa meitä rukoilemaan tällä tavalla?

Hän haluaa kohottaa katseemme nykyisestä pois ja ohjata se tulevaisuuteen

ja muistuttaa, että täydellinen lunastuksen kunniakas täyttymys odottaa meitä. "Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä ole vielä käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me tiedämme tulevamme hänen kaltaisikseen, kun hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena, kuin hän on." 1. Joh. 3:2

Kun katsomme ympärillemme nykyisin, kuinka paljon vaivaa on olemassa! Ajattelemme kaikkia kärsimystä ja kipua, joka on tuotu yhteen sairaaloihin. Mitä kipuja ovat kestäneet täällä! Kuinka paljon vaivaa ja surua on! Mistä tulee kaikki tämä kurjuus? Loppujen lopuksi kaikki paha tulee paholaiselta, sillä, kuolema, taudit ja kivut ovat synnin palkka.

Kun maailma lähti Jumalan kädestä, se oli erittäin hyvä. Ei ollut sairauksia maailmassa, eikä julmaa kuolemaa, koska tämä on vastoin arvosanaa "sangen hyvää". Kuinka armottomasti hän repii rakkauden siteet ihmisten välillä.

Käy psykiatrisessa sairaalassa ja katso kuinka paljon kurjuutta on siellä! Olin kerran sellaisessa suuressa sairaalassa vierailemassa. Kun vihdoinkin löysin sairaan naisen, joka halusi minun vierailuani, silloin hän ilmoitti minulle, että se oli heidän omaa syytään, että hän on siellä, synty omassa kehossa oli turmellut hänet. "Sano vaan kaikille", hän huudahti, että "synti vie kansan perikatoon!"

Sitten tule mukaan vankilaan! Vielä yksi toinen kuvaus ihmisen hädästä, kuin se mitä eri sairaaloissa nähdään. Mutta hätä ei ole pienempi. Miten omantunnon tuskat kuormittavat monia, jotka istuvat rautaristikon takana! Ja silloin, kun ihminen ei tunne enää omatunnonääntä, kun hän ei ole edes tullut tietoisuuteen hänen syyllisyydestään ja synnistä, silloin hätä on vielä suurempi.

Kellä ei olisi ollut halua, että synninkurjuudesta tulisi loppu ja vihollisen voima ei voisi enää vahingoittaa meitä! Kiitos Jumalalle tämä aika tulee, kun syntiä ei ole enää! "Mutta jos olemme lapsia, niin olemme myöskin perillisiä, Jumalan perillisiä ja Kristuksen kanssaperillisiä, jos kerran yhdessä hänen kanssaan kärsimme, että me yhdessä myös kirkastuisimme. Sillä minä päätän, että tämän nykyisen ajan kärsimykset eivät ole verrattavat siihen kirkkauteen, joka on ilmestynyt meihin." Room. 8:17, 18.

Tulee helpotusta kaikista kuormista, joita me itse väsyneenä vedämme ja kannamme. Kun olemme saaneet uskossa katsoa, jos näemme hänet sellaisena kuin hän on, kun meistä tulee hänen kaltaisiaan, niin synnillä ei ole enää sijaa. Se on takana, hyljätty ja voitettu. Silloin olemme aina ja iankaikkisesti turvassa.

En voi kuvitella sitä nyt, kuinka se tulee olemaan. Nyt myös juhlallisella hetkellämme häiritsee pelon ja vapinan tunteet: Pääsenkö sisälle ja

saavutanko päämääräni?

Paavali ja Pietari neuvovat meitä elämään elämämme pelossa, ettemme vain olisi varmoja ja mainita ettei enää tarvita armoa.

“Ja jos te Isänänne huudatte avuksi häntä, joka henkilöön katsomatta tuomitsee kunkin hänen tekojensa mukaan, niin vaeltakaa pelossa tämä muukalaisuutenne aika, tietäen, ettette ole millään katoavaisella, ette hopealla etkä kullalla, lunastetut turhasta, isiltä peritystä vaelluksestanne, vaan Kristuksen kalliilla verellä, niinkuin virheettömän ja tahrattoman karitsan, hänen, joka tosin oli edeltätiedetty jo ennen maailman perustamista, mutta vasta viimeisinä aikoina on ilmoitettu teitä varten, jotka hänen kauttansa uskotte Jumalaan, joka herätti hänet kuolleista ja antoi hänelle kirkkauden, niin että teidän uskonne on myös toivo Jumalaan. Puhdistakaa sielunne totuuden kuuliaisuudessa vilpittömään veljenrakkauteen ja rakastakaa toisianne hartaasti puhtaasta sydäimestä, te, jotka olette uudestisyntyneet, ette katoavasta, vaan katoamattomasta siemenestä, Jumalan elävän ja pysyvän sanan kautta.” 1. Piet. 1:17-23

Miten tulee olemaan, kun pelkoa ei ole enää, kun saavumme päämäärään ja ylistämme Jumalaa, koska hän pelasti meidät ja lunasti, pyhitti ja säilytti, teki meistä täydellisiä ja kirkasti.

Kuinka ihana päämäärä odottaa meitä! Siksi Jumalan lapset katsovat kärsimyksen paikasta, missä he makaavat tai jossa he istuvat sanoinkuvaamattoman kirkkauden, jonka kaltaista “silma ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeen noussut ja minkä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat.” 1. Kor. 2:9

He rukoilevat, niin kuin Jeesus opetti heitä. “Päästä meidät pahasta!”

Mutta näillä sanoilla varmasti on myös toinen tarkoitus. Me emme katso vain ympärillemme kaikkien henkilökohtaista hätää, emme katso vain omaa elämäämme ja sen poislähtöä ja uutta alkua kirkkaudessa, mutta me tarkastelemme myös maailman tilannetta. Ajan merkit, jotka Jeesus ennusti ennen hänen toisessa tulemuksessaan ovat täyttyneet.

Vihollisuus Jumalaa ja Kristusta, meidän Vapahtajamme vastaan kasvaa jatkuvasti. Toki aiemminkin oli vihamielisyyttä; mutta ei niin ilmeisesti kuin tänä päivänä on. Yhä useammin ihmiset lankeavat pois Jumalasta.

Kun näin seurakunnan hädän ja synnin suru kasvaa jatkuvasti, silloin rukouksen anova ääni kuuluu: "päästä meidät pahasta!" Menee kaipuu ja huokaus seurakunnan kautta.

Mutta Herra tulee ei ainoastaan tuomiota varten. Hän tulee pelastamaan omiansa.

Pelastuksen hetki on tullut

Kristuksessa kuolleet herätetään, puettuna kuolemattomuuteen, ikuiseen kehoon, kuten Jeesuksen kirkastettu keho. Elossa olevat uskovat muutetaan Jeesuksen Kristuksen kuvan mukaan. "Sitten meidät, jotka olemme elossa, jotka olemme jääneet tänne, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin; ja niin me saamme aina olla Herran kanssa." 1. Tess. 4:17.

Perkele ei sanele Raamatun viimeistä sanaa; hänet heitetään kuiluun. Viimeisen sanan sanoo Jeesus, takaisintuleva Herra, joka perustaa rauhan valtakunnan. Näiden päivien jälkeen saamme katsoa Jeesukseen Kristukseen. Nostamme päämme, sillä meidän pelastuksemme lähestyy. Kääntykäämme pois kaikista henkilökohtaisista vaikeuksistamme ja katsokaamme Jeesusta pyytäen häneltä: "päästä meidät pahasta!"

Nyt ei tule enää uusia pyyntöjä. Lausutuissa pyynnöissä kaikki on sanottu, mitä voi ja piti sanoa. Ei ole mitään lisättävää. Ihanaa - kuudennessa tai seitsemässä vetoomuksessa kaikki on sanottu mitä Jumalan lapsen sydämessä liikkuu.

Pyyntöjen jälkeen rukous ei lopu

Rukoilija ei lopeta vielä rukoustansa. Hän päättää sen sanoilla: "sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia iankaikkisesti. Amen."

Vanhimmissa käsikirjoituksissa, joissa teksti on tullut meille nämä sanat puuttuvat. Näin ollen voidaan arvella, että Herra Jeesus todennäköisesti ei ole puhunut niitä. Pikemminkin ne ovat Herran rukouksen seurakunnan Aamen. Hyvin varhaisena aikakautena Jumalanpalveluksessa rukoiltiin Herran rukousta, ja sitten seurakunta vastaa Jumalan ylistyksellä. Siten tämä päätös on lisätty myöhempiin käsikirjoituksiin, koska se kuului seurakunnan rukouksessa.

Jos Herra Jeesus ei olisi sanonut näitä sanoja, silloin seurakunnassa läsnä oleva Pyhä Henki on puhunut ne, ja niin arvostamme niitä todellisina ja oikeina Jumalan Sanoina.

Tutkikaamme tätä päätelmää, - ennen kuin menemme yksittäisiin sanoihin - niin meitä kohtaa tärkeä ja ihana totuus, jota tulisi kunnioittaa ja ottaa vastaan sydämeen. Rukoilijalla ei ole enää rukouksen kohteita, ja silti hän ei lopeta vielä.

Mitä sitten tulee vielä? Jumalan palvonta! Rukoilijalla ei ole enempää pyyntöjä; mutta hän ei voi vielä lopettaa. Hän kääntyy pois kaikista, mitä olisi toivomisen arvoista ja katsoa vain Herraa syventyen hänen suuruutensa ja

kunniaansa.

Palvonta - miten harvinaista se on, myös rukoilijain kohdalla! Useimmat rukoukset ovat anomusrukouksia.

Jos ne olisi vähintään anomusrukouksia, jotka olisivat sopusoinnussa Herran rukouksen kanssa, Jumalan nimen kirkastamisesta, Hänen valtakuntansa tulemisesta ja kaikista muista suurista asioista? Mutta kuinka usein rukoukset pyörivät vain Jumalan lasten oman minän, toiveiden, suunnitelmien, huolien ja pelkojen ympärillä!

Pienempi osa rukouksista on kiitos rukouksia. Ei ole ihme, että Raamatussa on niin monia vaatimuksia ja kehotuksia kiittämistä. Syynä on se, että olemme niin kiittämättömiä ja huonomuistisia ihmisiä, joille se on sanottava aina uudestaan ja uudestaan: Älä unohda kiittää! "Kiitä Herraa, minun sieluni, äläkä unhotta, mitä hyvää hän on sinulle tehnyt, hän, joka antaa kaikki sinun syntisi anteeksi ja parantaa kaikki sinun sairautesi, joka lunastaa sinun henkesi tuonelasta ja kruunaa sinut armolla ja laupeudella." Ps. 103:2-4

Harvoin on rukous, jossa ihmisellä ei ole mitään pyydettyä ja jossa ei ole mitään kiitettävää, jossa hän kiittää ja ylistää Jumalaa, riippumatta omasta kokemuksestaan. Hän syventyy Jumalan suuruuteen ja kunniaan, Hänen rakkauteen ja armoon ja palvelee Häntä Majesteettinsa.

Liian aktiivisuuden ja kiireen vuoksi jopa kristillisissä piireissä on vaikea löytää aikaa hiljaisuuteen, mikä on rukouksen hetken edellytyksenä.

Monet kristityt eivät ole vielä tunnistaneet hiljaisuuden arvoa ja siunausta. Kuitenkin tässä on kätkeytyä voimamme lähde. Tulemme saamaan tuloksia ja hedelmiä yleisessä työssä, jos voitamme voimaa rukoushetkellä Jumalan edessä. "Sillä näin sanoo Herra, Herra, Israelin Pyhä: Kääntymällä ja pysymällä hiljaa te pelastutte, rauhallisuus ja luottamus on teidän väkevyytenne; mutta te ette tahtoneet," Jes. 30:15.

Miksi nähdään niin suuresta työstä Jumalan valtakunnassa suhteellisesti vain vähän hedelmiä ja menestystä? Koska siellä on hiljaisuuden puute. Jos Jumalan lapset ottaisivat enemmän aikaa hiljaisuuteen, hiellä olisi enemmän aikaa rukoukseen. Mutta kaikki yrittää riistää meiltä hiljaisuuden. Kaikkien työn lisäksi tulee radio, lehdet, televisio ja harrastukset. Pidämme monia asioita tärkeinä, mutta kuinka vaarallista se on, että ne riistävät viimeisenkin hiljaisuuden hetken, koska ne eivät anna meidän pysähtyä ja syventyä Jumalaan. Jumala etsii senkaltaisia, jotka rukoilevat hengessä ja totuudessa, sanoi Jeesus Samarialaisen naiselle.

Oletko rukoilija?

Otatko aikaa hiljaisuuteen, kiitoksen ja ylistyksen hiljentymiseen

Jumalassa? Vanhemmat ihmiset eivät enää tarvitse niin paljon unta kuin nuoruusvuosina. Neuvoisin heitä käyttämään näitä unettomia tunteja rukousta varten. ”Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka Jumalan suusta lähtee” Matt. 4:4 - niin voidaan myös sanoa: ihminen ei saa uusia voimia ainoastaan nukkumisesta, vaan syventymisestä Jumalaan ja Hänen Sanaansa ja Hänen läsnäolossaan olemisesta.

Tässä yhteydessä haluaisin antaa toisenkin neuvon rukouselämää varten. Minä itse sain sitä Isä meidän rukouksen viimeisistä sanoista:

Kun olet lopettanut rukouksen, älä nouse heti, mutta ole edelleen vähän aikaa Jumalan edessä, kuuntele ja odota, onko Hänellä jotakin sanottavaa. Monet eivät jätä Jumalalle yhtään aikaa ilmaisemaan heille heidän rukouksensa vastaus ja antaakseen tehtäviä heille.

Tämä Herran rukouksen päätös opetti minua, etten nouse heti, vaan odotan vielä jonkin aikaa hiljaa Jumalan edessä.

Olen varma, että tämä tapa tuo sinullekin siunauksia. Niin opitaan rukoilemaan Jumalaa.

Viimeiset sanat

”sillä sinun on valtakunta .”

”Sinun, Herra, on suuruus ja väkevyys ja loisto ja kunnia ja kirkkaus, sillä sinun on kaikki taivaassa ja maan päällä. Sinun, Herra, on valtakunta, ja sinä olet korotettu kaiken pääksi. Rikkaus ja kunnia tulevat sinulta, sinä hallitset kaikki, ja sinun kädessäsi on voima ja väkevyys. Sinun vallassasi on tehdä mikä tahansa suureksi ja väkeväksi. Me siis kiitämme sinua, meidän Jumalaamme; me ylistämme sinun ihanaa nimeäsi. ” 1. Aikak. 29.11-13.

Kun katsotaan ympärillämme olevaa maailmaa, emmekö tule vakuuttuneiksi, että se on valtakuntaa, joka kuului meidän Jumalallemme. Silti, jos ihmisillä on silmät, jotka Pyhä Henki on avannut, silloin hän näkee Jumalan valtakunnan ympärillämme olevassa maailmassa. Jos ihminen rukoilee syntejään anteeksi, siellä on Jumalan valtakunta. Missä myös on vain kaksi tai kolme yhdessä, tutkimassa Jumalan Sanaa yhdessä ja notkistavat polvensa Jumalan edessä, siellä on Jumalan valtakunta. Kun vaatimattomassa huoneessa julistetaan ristin sanaa, siellä on Jumalan valtakunta.

Kaikkiällä, missä Jeesus tunnustetaan Herraksi, siellä on Jumalan valtakunta. Nyt se ei edes tapahdu kaikkien silmien edessä, mutta tulee myös aika, kun Jumalan valtakunta tulee näkyväksi, kun Jeesus tulee takaisin kirkkaudessa.

”sillä sinun on voima!”

Suuret pyyntömme olemme tuoneet Herran eteen. Olemme pyytäneet Jumalan nimen kirkastamista ja hänen valtakuntansa tulemista. Olemme ajatelleet myös ihmisiä, jotka ovat lähellä meitä.

Eikö Jeesus voittanut Sakkeuksen puolelleen, joka oli niin sidottu rahaan? Eikö hän saanut puolelleen fanaattisen fariseuksen Sauluksen? Sitten hän voi selviytyä myös niiden ihmisten kanssa, jotka ovat vielä niin välinpitämättömiä tai vihamielisiä Hänelle. Koska Hänen on voima.

Jos olemme tyytymättömiä itseemme, kun näemme niin vähän kasvua ja kehitystä pyhityksessä, niin kääntäkäämme katseemme pois itsestämme ja katsokaamme Herraan, joka on alkanut meissä hyvän työn ja joka täydentää sen, koska Hänen on voima. Kaikki huolet katoavat, kaikki murheet lakkaavat, kun katsomme Jumalan suuruutta ja kunniaa ja rukoilemme sanoilla: **“sillä sinun on ... voima ja kunnia.”**

Kuinka monipuolinen on Jumalan kirkkaus paljastettuna Jeesuksen elämässä! Kun hän muutti veden viiniksi Kaanaan häissä, kuten luumme: ”Tämän ensimmäisen tunnustekonsa Jeesus teki, ... ja ilmoitti kirkkautensa.” Joh. 2:11

Kuinka usein Jeesus edelleen paljasti Jumalan kunnian! Kun Hän paransi spitaalisia, antoi näön sokeille ja kuulon kuuroille, kun Hän jopa herätti kuolleita, niin Hän paljasti Jumalan kirkkauden. Tämä ihmeellinen Herra istuu nyt Jumalan oikealla puolella ja sanoi: ”Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä.” Matt. 28:18

Käännän tämän sanan itselleni kuten henkilökohtaisena, lohduttajana. Kaikkien pienten ja suurten ongelmien, jotka minua liikuttavat, niiden ylläpuolella on Jumalan kirkkauden. Hän johtaa kaikki ihmeellisesti, niin että minä ihmettelen ja kiittäen rukoilen. Jos Jumalan kirkkaus paljastuu nyt elämässämme, mitä tulee olemaa sitten, kun me itse pääsemme Jumalan kirkkauteen. Nähdä Hänet sellaisena kuin hän on, olla Hänen kaltaisiaan - mikä kunnia!

Saamme odottaa uskossa. Sen jälkeen varmasti näemme toisiamme, että kerran tämä kunnia tulee olemaan meidän. Siksi kumartaen odotamme sinua sanoa: “sinun on ... kunnia iankaikkisesti.”

Täällä maan päällä, kaikki on lyhyttä ja katoavaista. Jos meillä on esimerkiksi juhlia yhdessä rakkaittemme kanssa, sen jälkeen on aina jäähyväiset. Niin se on aina: ”Kuinka kauan sinulla on lomaa? Milloin sinun pitää jatkaa työtä?” ”Mutta jos olemme tulleet Jumalan kunniaan, silloin sillä ei ole loppua. Se pysyy iankaikkisesti.

En voi kuvitella sitä. Mutta runoilija kanssa voin sanoa: "Herra, minun Jumalani, en voi uskoa, mitä se tulee olemaan riemua!"

Ikuisesti olla Jeesuksen kanssa! Eikö tämä päämäärä innosta meitä uudelleen omistamaan itsemme Jumalalle ja elää ainoastaan Hänelle ja Häntä yksin vain rakastaa?

”Aamen“

Sitä odotan uskossa Jumalaan. Tämä tapahtuu, koska hän on luvannut. Voitteko laittaa myös oman Aamen Herran rukouksen jälkeen? Onko se myös sinun rukouksesi? Jumala meitä auttakoon, että olisimme oppineet rukoilemaan Herran rukous oikein, että kaikki rukouksemme sanat olisivat sopusoinnussa tämän rukouksen kanssa:

„Rukoilkaa siis te näin: Isä meidän, joka olet taivaassa! Pyhitetty olkoon sinun nimesi; tulkoon sinun valtakuntasi; tapahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa; anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme; ja anna meille meidän velkamme anteeksi, niinkuin mekin annamme anteeksi meidän velallisillemme; äläkä saata meitä kiusaukseen; vaan päästä meidät pahasta, [sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia iankaikkisesti. Amen].“ Matt. 6:9-13

Kurt Barath

Muistelmia kansainväliseltä nuorisoleiriltä ja juhlista Suomesta

Kansainväliseltä nuorisoleiriltä ja juhlista on jäljellä enää vain ihana muisto. Nuorisoleiri oli Pappilanniemen kurssikeskuksessa Sääksmäellä 14-18.7.2014. Saamme kiittää Herraa, että saimme pääkonferenssin nuorisajohtajan veli Joel Barnedon ja euroopan johtajan veli Franco Caputon tänne Suomeen. Saamme kiittää myös kaikkia niitä nuoria ja vanhempiakin, jotka osallistuivat lerille ja juhlille niin läheltä kuin kauempaakin useista maista. Erityisesti kiitokset kääntäjille jotka käänsivät puheet ymmärrettävälle kielelle.

Leirin pää aiheena oli, Voitto Kristuksessa Ilm.21:7. Tätä aihetta käsiteltiin laajemmaltikin. Leirin aikana oli myös retkeilyä, Suomen kauniissa luonnossa ja myös vähän kaupunkimaisemissakin. Oli todella suuri ilo kuunnella veli

Joel Barnedon puheita, ja niitä kokemuksia, joita hän oli Herran työssä saanut, kun hän niin elävästi osasi kertoa ja oikeassa kohdassa tuoda niitä esille. Oli myös hienoa katsoa käytännössä veljeä kun hän toimi niin kuin puhuikin.

Viikko vierähti nopeasti ja perjantaina jouduimme poistumaan Pappilanniemestä, koska siellä ei voitu olla viikonloppua. 18-19.7.2014

Perjantain ja sapatin ohjelma tai oikeastaan juhlat oli Toijalan Sampolassa. Sapattina oli väkeä enempi, sai kokea kuinka kansainvälinen seurakunta onkaan, kun väkeä oli yli 10 maasta. Juhlilla saimme kuulla vielä lisää veli Joel Barnedolta ja Franco Caputolta. Musiikkia ja laulua saimme kuulla lähes jokaisen tilaisuuden alussa ja välillä lopussakin. Monet ulkomaalaisista ja erityisesti suomalaisista toivat kiitoksen ja ylistyksen Herralle siitä, että tulivat rusaammin siunatuksi kuin koskaan ennen. Oli ihanaa kun sai olla mukana Jumalan kansan juhlissa ja paljon todella paljon jäävät ne vaille, jotka eivät olleet, päässeet tai halunneet tulla mukaan juhlille. Ps.84:1-8,11-13.

Auttakoon Jumala meitä kaikkia jatkossakin vielä enemmän tekemään ponnisteluja ja uhrauksia työ ajastakin, ettemme menettäisi juhlilta saamia siunauksia. Ajalliset työt eivät lopu, mutta armon aika pian tulee loppumaan. Niinkuin juhlilla saimme kuulla, Kenenkä minä lähetän? Kuka menee meidän puolestamme? Jes.6:8. Tässä varmasti jokaiselle mietittävää, että pian voisimme vastata, tässä minä olen, lähetä minut. Aamen.

1. Armon päivä jo iltahan painuu, Hengen kutsu myös kohta vaikenee. Kuule kirkasta laulua joukon, joka taivaaseen matkaelee!

2. Riennä, Hengen kun kutsuvan kuulet, jätä kaikki, luo Herran joudu vaan! Verin pestyjen lippua seuraa, armon portti jo pian suljetaan!

3. Virta Golgatan runsaana kuohuu, lumi valkeeksi puhdistaa se voi. Jeesus eestäsi kärsi ja kuoli, sulle näin elon iäsen toi.

4. Hälle särjetty syömesi anna, lääkkeen parhaan saat haavoistansa vain! Synti tuskat Hän tunnoltas poistaa, rauhan suo, joka kestävi ain.

Kerto:

Tahdothan, tahdothan päästä kotihin luo Jumalan! Tahdothan, tahdothan päästä kotihin luo Jumalan!

Suomen kentän nuorisajohtaja Tarmo- veli

Nebucadnessar II suuri

Nebukadnessar on arameaa ja se on johdettu alkuperäisestä akkatialaisesta nimestä Nabu-kudurri-usur, joka tarkoittaa: "Oi Nebo (jumala) suojele vanhinta poikaani/ jälki kasvuani/ rajaani. Raamatun tuntema ja tässä esiteltävä Nebukadnessar on järjestysluvultaan toinen, ja myös usein kutsuttu Nebukadnessar suureksi. Israelin kansan pakkosiirron antaman maineen takia häntä harvoin kutsutaan länsimäissä nimikkeellä suuri, mutta todistettujen faktojen pohjalta ei hänen suuruuttansa käy kieltäminen. Nebukadnessaria pidetään yhtenä aikansa mahtavimmista hallitsijoista, ja hän hallitsi 43 vuotta. Nebukadnessar oli myös hyvin reiluja humaani hallitsija, mutta jatkuvaa niskurointia ei hänkään voinut sallia. Hänestä on paljon kirjoitettua tietoa useasta lähteestä, kuten raamatusta ja Jerusalemin kronikkanakin tunnetusta "ABC5" savilaatasta.

Kuitenkaan hänen syntyajankohtaansa ei voida kertoa varmuudella, mutta sen uskotaan olevan vuoden 635 eKr. paikkeilla. Raamattu ei kerro hänestä mitään ennen Israelin kansan pakkosiirtoa Babyloniaan v.597 eKr.. Poikkeuksena voidaan harkita Jeremiaan ennustusta (Jer.4:7): "Leijona tulee esiin tiheiköstään, kansojen surmaaja lähtee liikkeelle olinpaikastaan. Se tulee ja tekee Juudan autioksi, hävittää sen kaupungit, niin ettei niihin jää yhtään asukasta." tämän ennustuksen uskotaan tarkoittaneen Nebukadnessaria. Hänen tiedetään toimineen armeijassa ja toimineen ahkerasti

Mardukin temppelin kunnostamisen puolesta vuodesta 610 eKr. lähtien. Babylonialainen hellenisti Berossus kertoo hänen avioituneen noin kahdenkymmenen vanhana vahvan pohjoisnaapurin, medealaisten kuninkaan Cyaxaresin tyttären Amytiksen kanssa. Tämä avioliitto Solmittiin vahvistamaan valtakuntien välisiä siteitä, jotka olivat syntyneet assyyrialaista ylivaltaa vastaan taistellessa Ensimmäisen sotakokemuksen hän sai v.605 eKr. johtaessaan Babyloniin jääneen isänsä, Nabopolassarin armeijan murskavoittoon faarao Necho II joukkoja vastaan Karchemishissä: "Nehuchadnezzar his eldest son, the crownprince, mustered the Babylonian army and took command of his troops; he marched to Karchemish which is on the hank of the Euphrates, and crossed the river to go against the Egyptian army which lay in Karchemish." A. K Grayson: Assyrian and Babylonian chronicles.

Tämän jälkeen hän jatkoi etenemistä syvemmälle Egyptiin, jonka vallan

alla Israel oli siihen aikaan, ja hän kaappasi, Israelin nuoren kuninkaan, Jehoiakiinin, Danielin ja muita israelilaisia ylhäisiä nuoria jo vuosia ennen isomman skaalan pakkosiirtoa, pitääkseen Israelin uskollisena Babylonialle. Nebukadnessar asetti Jehoakimin myöhemmen takaisin vanhaan virkaansa, tosin tällä kertaa Babylonian vasalliksi. Kesken sotaretken hän palasi kuitenkin pikaisesti Babyloniin saatuaan viestin, joka kertoi hänen isänsä Nabopolassarin kuolemasta sinä vuonna 15. elokuuta, sillä hän oli kruunuprinssi. Kolmen viikon päästä Nebukadnessar saapuu perille ja kruunataan kuninkaaksi.

Hänen hallituskauttansa leimaa huikea rakentaminen, eritoten itse pääkaupungin ehostaminen yhdeksi maailman seitsemästä ihmeestä. Hänen aikanaan rakennettiin kuuluisa medealaismuuri Babylonin kaupungin pohjoispuolelle vaarallisen voimakasta Medealais valtakuntaa vastaan. Merkittävä seikka joka mahdollisti rakentamisen näin valtavassa mittakaavassa oli Länsi-Aasiasta saatujen pakkotyöläisten poikkeuksellisen suuri määrä. Lukuisat lähteet kertovat hänen myös rakennuttaneen kuuluisat riippuvat puutarhat vuoristoista kotoisin olevan vaimonsa koti-ikävää lievittämään. Tästä on tosin puutteellisesti arkeologista näyttöä, eikä mainintaakaan Babylonialaisissa lähteissä. Kolme ensimmäistä hallinto vuottaan Nebukadnessar teki joka kesä sotaretkiä länteen Välimeren ja Eufratin väliselle alueelle, joka siihen aikaan tunnettiin hattimaana, pirstoutuneiden puoli hittiitti heimojen mukaan. Epäyhtenäisistä heimoista ei juuri ollut vastusta Nebukadnessarin armeijalle, joten sota parempi sana olisi ehkä lahjusten kerääminen. Neljäntenä kesänä hän kuitenkin jatkoi Egyptiin asti, ja kärsi ensimmäisen vakavan tappionsa jolla oli myös poliittisia seurauksia. Viidennen hallintovuotensa eli 600-599 eKr. hän oli poikkeuksellisesti sotimatta, ja vahvisti armeijaansa. Sen jälkeisenä kesänä hän kuitenkin suuntasi aavikon yli Arabiaan, ja palasi voittoisana takaisin.

Sillä välin Daniel oli poikkeuksellisella viisaudellansa päässyt jo korkeaan arvoon Babyloniassa. Sen aikaisen tavan mukaan hän sai caldealaisen nimen, koska Nebukadnessar edusti caldealaista dynastiaa. Danielin nimeksi annettiin Beltesassar. Hän joutui kuitenkin käymään Zarathustralaisen maagi koulun. Sillä aikaa hänestä tuli pidetty tiukan juutalaisuuden muodossa ilmenevästä päättäväisyydestään ja itseluottamuksestaan. Huomattavinta hänessä kuitenkin oli hänen kykynsä tulkita unia. Nebukadnessarin toisena hallitus vuotena, niin kuin raamatussa sanotaan, eli 603-602 eKr. Hänen kykyänsä jo tarvittiinkin. Kokonaisuudessaan tapaus kerrotaan raamatussa Danielin kirjassa luvuissa 2 ja 3. Ensin Nebukadnessar näkee merkillisen unen: (Dan, 2. 3): "Kuningas

sanoi heille: Minä olen nähnyt unen, ja minun on saatava tietää, mitä se merkitsee." Danielin kerrottua hänelle unen tarkoituksen, Nebukadnessar rakennuttaa valtavan patsaan itseään kuvastamaan arvo-metalleja tai kiviä säästelemättä. Patsaan valmistuttua määrää Nebukadnessar kaikki sitä kumartamaan. Mutta kolme tinkimätöntä juutalaista kieltäytyvät. He olivat: Hanahiah, Mishael ja Azariah, caldealaisilta nimiltänsä: Sadrak, Mesak ja Abed-Nego. Raamatun mukaan heidät heitettiin tuliseen pätsiin, mutta heidän ei käynyt kuinkaan, ja ihmisten sanotaan nähneen enkeli heidän rinnallansa. Tämän nähtyään Nebukadnessar oli ihmeissään ja ylisti juutalaisten jumalaa: (Dan.3 33) "Kuinka suuret ovat hänen tunnustekonsa ja kuinka voimalliset hänen ihmeensä! Hänen valtakuntansa on iankaikkinen valtakunta ja hänen valtansa pysyy suvusta sukuun."

Egypti sai vuoden 600 eKr. voitollansa nostatettua paljon kapinamieltä Babylonian valtaamalla alueilla, Israel mukaan lukien. Vuonna 598 eKr. alkoi Babylonian armeija jälleen piirittämään Jerusalemiä. Piiritystä kesti 18 kuukautta. Sanotaan että Nebukadnessar olisi itse tullut katsomaan Jerusalemiä 597 eKr., jolloinka kaupunki antautui hetimiten. Niin tai näin, Israelista vietiin arvioiden mukaan n. 10 000 henkeä pakkosiirtolaisuuteen Babyloniaan. Pakkosiirtolaisuuteen otettiin ylemmät luokat kuten papisto, parhaat käsityöläiset ja kaikki joista voisi olla hyötyä sodassa. Jerusalemin temppeleistä myös ryöstettiin kaikki arvotavara. Nebukadnessar asetti Zedekiaan uudeksi vasalliksena. Sen jälkeen kaikki näytti sujuvan lupaavasti, ensi kesänä Nebukadnessar torjui Eelamista suunnatun hyökkäyksen, mutta vuonna 594 eKr syttyi hänen omissa riveissäänsä kapina. Tämän täytyi olla kova paikka Nebukadnessarille, niin kuin sisällissota aina. Kapina oli kuitenkin pian kukistettu.

Vuonna 587 tai 586, vuotta ei tiedetä varmaksi, kävi Babylonia taas kerran ahkerasti kapinoivia israelilaisia vastaan. Tällä kertaa Jerusalem oli kuitenkin vain köyhien maanviljelijöiden asuttama, koska kaikki viemisen arvoinen oli jo viety. Israelilaiset olivat olleet äreyttävä ongelma, josta haluttiin päästä lopullisesti eroon. Tällä kertaa koko Jerusalemin kaupunki hävitettiin ja Salomon mahtava temppele poltettiin maan tasalle. Edes tästä selvinneet eivät saaneet jatkaa rauhassa, sillä vielä vuonna 582 eKr. pakkosiirrettiin paljon lisää juutalaisia.

Todennäköisesti vuonna 582 eKr. näki Nebukadnessar toisen merkillisen unen Tämä uni ja sen seuraukset koostuvat Danielin kirjan neljännen luvun. Tässä unessa enkeli oli Danielin mukaan käskenyt kaatamaan puun, joka symboloi Nebukadnessaria Daniel tulkitsi unen niin, että Nebukadnessar

tultaisiin riivaamaan, ja muuttamaan eläimen kaltaiseksi olioksi (Dan.4:22): "Sinut ajetaan pois ihmisten seasta, ja kedon eläinten parissa on sinun asuinpaikkasi oleva; sinä joudut syömään ruohoa niinkuin raavaat, ja sinä olet kastuva taivaan kasteesta; ja niin on sinulta kuluva seitsemän aikaa, kunnes tulet tuntemaan, että Korkein hallitsee ihmisten valtakuntaa ja antaa sen, kenelle hän tahtoo." Unesta huolimatta Nebukadnessar piti ylpeytensä ja uhmansa. Kun hän eräänä päivänä kahdentoista kuukauden kuluttua ihaili Babylonia ja totesi omalla voimakkuudellansa hankkineensa kaiken, sanoi Jumala hänelle että hän on menettänyt valtakuntansa. Raamattu kertoo Nebukadnessarille kasvaneen tuuhean karvoituksen ja pitkät kynnet, ja että hän käyttäytyi kuin eläin. Seitsemän vuoden kuluttua Nebukadnessar nöyrtyi, ja Herra palautti hänelle hänen järkensä.

Vaikka väitetään että Danielin kirja olisi kirjoitettu 200-100 eKr. kansanperinteen pohjalta, on äskeinen tapaus yksityiskohtia lukuunottamatta poikkeuksellisen luotettava useastakin syystä. Nebukadnessarin riivatulle käytökselle on kaksikin eri tautia, jotka voivat selvittää mysteerin. Cutaneonisen porphyrian oireisiin kuuluu muunmuassa valoherkkyys ja karvoituksen kasvaminen otsaan tai muuhun epäluonnolliseen ruumiinosaan. Kliininen boanthropia voisi puolestaan selittää eläimellisen käytöksen, sillä siihen sairastuneet luulevat olevansa nautaeläimiä. Mistä voimme myös päätellä tapauksella olevan totuuspohjaa, on se että poikkeuksellisesti vuosien 582-575 eKr. väliltä ei ole babylonialaisesta kirjanpidosta löytynyt yhtäkään merkintää kunkinkaasta.

Vaikka Nebukadnessar nähdäänkin viimeistä kertaa Raamatussa ylistämässä Herraa nöyryytymisensä jälkeen (Dan.4:34), ei hän kuollut vielä vähään aikaan, vaan eli 18 vuotta hulluudestansa parantumisen jälkeen. Nebukadnessar itseasiassa toipui parahiksi samana vuonna kuin 13 vuotta kestänyt Tyroksen piirittäminen saatiin päätökseen alistamalla Tyros ilman väkivaltaa. Tämän jälkeen hän sai nähdä vielä kerran joukkonsa ylittävän vanhan vihollisen Egyptin rajan 568 eKr. Nebukadnessar kuoli lokakuussa 562 eKr., ja Hänen poikansa Belsassarista tuli hänen seuraajansa ja mahtavan Nebukadnessarin vieraalle jumalalle kestä nöyrtyä. En tiedä tarkalleen milloinkaan mutta pian tulee hän muuttumaan eläinten kaltaiseksi ja hänet tullaan karkoittamaan ihmisten keskuudesta. Eikä se tosiaankaan ole minun vallastani pois, jos hän lähtee...

Lähteet:

http://lexicorient.com.e.onebuchadnezzar_2.htm http

<http://en.wikipeeria.org>

<http://www.livius.org>

http://www.libiutexas.edu/maps/historical/shepherd/oriental_empire.jpg

Marko Kuusela

Ilmoituksia

Pitkien sapattien aiheita:

Pääaihe: ”Kasvatuksen peruseriaatteita” 2. Kor. 3:18

”Kurinpito” 6.9.2014

”Tulevan maailman koulu” 4.10.2014

Sydämellisesti tervetuloa!

Pappilanniemen kurssikeskuksessa

"VOITTO KRISTUKSESSÄ" ILM. 21:7

